

พศ.ดร.ประยูร โตรสงวน ธี รัฐให้งบประมาณ-เอกชนขับเคลื่อน ลดอัตราดอกเบี้ย MOU ยั่งยืน

พศ.ดร.ประยูร โตรสงวน คณบดีสำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง นักวิชาการที่ได้รับเชิญให้ร่วมสังเกตการณ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำแผนโครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายพันธมิตรการท่องเที่ยว เชียงราย เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2549 ได้แสดงวิสัยทัศน์ในฐานะนักวิชาการ เกี่ยวกับการดำเนินการของเครือข่ายที่ได้ลงนาม MOU เพื่อให้เกิดผลเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนว่า นับว่าเป็นเรื่องดีของการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายเป็นอย่างมาก ที่ได้มีเครือข่ายพันธมิตรเกิดขึ้นในวันนี้ ซึ่งจะส่งผลดีให้กับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอนาคต การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีดีมากกว่าเสีย คือมีแหล่งท่องเที่ยวมาก สามารถอนุรักษ์ธรรมชาติและขนบธรรมเนียมประเพณีไว้ได้ดี เป็นตัวอย่างที่ดีให้ทุกจังหวัดภาคเหนือได้นำไปเป็นแบบอย่าง ที่สำคัญเพราะมีนักวิชาการเข้าร่วมวางแผนและประสานงานอยู่มาก ทำให้การทำงานมีทิศทางชัดเจน

ภาครัฐควรมีเป้าหมายให้กับการท่องเที่ยวว่าจะทำอะไรให้กับภาพรวม ควรใส่ใจกับภาคธุรกิจทำอะไรให้ภาคธุรกิจเกิดความเข้าใจและเข้ามาร่วมงานด้วย จัดสรรงบประมาณให้อย่างพอเพียงภาคเอกชนต้องเป็นตัวขับเคลื่อน ในขณะที่ภาครัฐต้องกำหนดนโยบายให้

สอดคล้อง ปัญหาคือ ภาครัฐยังขาดวิสัยทัศน์กว้างไกลทางธุรกิจ เริ่มตั้งแต่ระดับการเมืองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนตำบลต่างๆ ควรจัดให้มีการอบรมผู้ประกอบการ และเจ้าพนักงานองค์กรส่วนท้องถิ่น และเชิญมาร่วมวางแผน ดำเนินการร่วมกัน เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ และมีการจัดการที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมมือกันระหว่าง เอกชน กับ ภาครัฐ ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นประเด็นใหม่ที่ควรให้ความสนใจนำการจัดการไปด้วยกัน

ในส่วนของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษามีหน้าที่ให้ความรู้ทางวิชาการและศึกษางานทำการวิจัยก็มี ตรี.บุษบาสิทธิการ ทำงานด้านนี้ร่วมกับทางสมาคมท่องเที่ยวเชียงรายอยู่แล้ว มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีนโยบายให้การส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งมีศักยภาพ องค์กรแต่ละองค์กรมีวัฒนธรรมองค์กรต่างกัน ต้องพุดจาปรึกษากัน ยอมรับการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมขององค์กรได้ ลดอัตราดอกเบี้ยจะทำให้การทำงานเชิงบูรณาการมีความยั่งยืน เชื่อว่าการให้ข้อมูลกับคนที่ไม่เข้าใจห้มากพอ จะทำให้เขาเข้าใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ประเด็นสำคัญของปัญหาก็คือ เราจะสอนวิธีการยอมรับวัฒนธรรมองค์กรได้อย่างไร